

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר משטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום פרידמן זצ"ל

הרה"ק רבי בן ציון אבא שאול ב"ר אליהו זצ"ל

הרה"ק רבי שלמה מקארלין ב"ר מאיר הלוי

משנה א'

רבינו עובדיה מברטנורא

בזמן שכהן גדול נכנס להשתחוות-
בהיכל. ולא מקריא ביאה שלא לצורך.
באבנים טובות- שעל כתפות האפוד.
הגביה לו את הפרוכת- שתלוי בפתחו
של אולם. שלא היה לפתחו של אולם
דלתות כשאר פתחים שבמקדש אלא
פרוכת בלבד.

בְּזִמְנוֹ שֶׁכָּהֵן גָּדוֹל נִכְנָס לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְאַחַר גִּמְר עֲבוֹדַת הַתְּמִיד הָיוּ כָּל הַכֹּהֲנִים
נִכְנָסִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת בְּהִיכָל, וְאִם הָיָה אֵיתָם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, הָיָה הוּא נִכְנָס רֵאשׁוֹן וְאַחֲרָיו נִכְנָסוּ
שָׂר הַכֹּהֲנִים, וּמִסְפַּרְת הַמִּשְׁנָה שֶׁבְּזִמְנוֹ שֶׁהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל הָיָה נִכְנָס לְהִשְׁתַּחֲוֹת בְּהִיכָל הָיוּ
שְׁלֹשָׁה כֹהֲנִים אוֹחֲזִין בּוֹ וְעָשׂוּ זֹאת מִשׁוֹם כְּבוֹדוֹ, לְסַיְעוֹ וּלְתַמְכוֹ בְּהִלְכָתוֹ: אֶחָד
בְּיָמֵינוּ כֹהֵן אֶחָד הָיָה אוֹחֵז בְּיַד יְמִין שֶׁל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, וְאֶחָד בְּשֵׁמָאלוֹ וְכֹהֵן נוֹסֵף הָיָה
אוֹחֵז בְּיַד שְׂמָאל שֶׁל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, וְאֶחָד בְּאַבְנֵי טוֹבוֹת וְהַכֹּהֵן הַשְּׁלִישִׁי הָיָה אוֹחֵז בְּשֵׁתֵי
אֲבָנֵי הַשׁוֹהֵם שֶׁהָיוּ עַל כְּתָפוֹת הָאֶפֶד שֶׁלֶבַש הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל. וְכִיּוֹן שֶׁשָּׁמַע הַמְּמַנֶּה קוֹל
רְגְלָיו שֶׁל כָּהֵן גָּדוֹל הֵינּוּ שֶׁשָּׁמַע אֶת קוֹל הַפַּעֲמוֹנִים שֶׁהָיוּ מְחוּבְּרִים לְמַעֲלֵל שֶׁל הַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל שֶׁהוּא יוֹצֵא מִן הַהִיכָל לְאַחַר שֶׁהִשְׁתַּחֲוּוּהוּ, הַגְּבִיָּה הַמְּמוֹנָה לוֹ לְכַהֵן הַגָּדוֹל אֶת
הַפְּרוֹכֶת שֶׁהִיָּתָה בְּפֶתַח הָאוֹלָם, שֶׁכֵּן לְפֶתַח הָאוֹלָם לֹא הָיוּ דִלְתוֹת כְּמוֹ לְשָׂר הַפֶּתָחִים
שֶׁבְּמִקְדָּשׁ, אֲלָא פְרוּכֶת הִיָּתָה מְכַסֶּה אֶת הַפֶּתַח, וְשׁוֹב חוֹזֵרֶת הַמִּשְׁנָה עַל מַה שֶׁלִּמְדָה בְּרִישָׁא
נִכְנָס הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, וְהִשְׁתַּחֲוָה, וְיָצָא, וְנִכְנָסוּ אַחֲרָיו הַכֹּהֲנִים וְאַחֲרָיו נִכְנָסוּ שָׂר
הַכֹּהֲנִים, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ, וְיָצְאוּ.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לווזאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ב'

רבינו עובדיה מברטנורא

לאחר שהכהנים עשו את עבודתם והשתחוּ ויצאו מן ההיכל:

בְּאוֹ וְעָמְדוּ עַל מַעְלוֹת הָאוֹלָם על שתיים עשרה המדרגות שהיו לפני האולם. **עָמְדוּ הָרִאשׁוֹנִים** אותם הכהנים שהוזכרו בפרק הקודם ששמשו בהיכל, והם: מדשן המזבח הפנימי, מדשן המנורה, בעל המחתה, מקטיר הקטורת ואוהבו / קרובו **לְדָרוֹם אַחֵיהֶם הַכֹּהֲנִים** היינו שעמדו מצד ימין של הכהנים שעסקו בהעלאת אברי התמיד למזבח, **וְחַמְשָׁה פְּלִים בְּיָדָם** של הכהנים הראשונים: **הַטָּנִי בְּיַד אֶחָד** את הטני החזיק הכהן שדישן את מזבח הקטורת, **וְהַפּוֹז בְּיַד אֶחָד** את הכוז החזיק הכהן שדישן את המנורה, **וְהַמַּחְתָּה בְּיַד אֶחָד** את המחתה החזיק הכהן שהכניס את הגחלים להקטרת הקטורת, **וְהַבִּזָּז בְּיַד אֶחָד** את הבזז החזיק מקטיר הקטורת, **וְכַף וְכַסוּיָהּ בְּיַד אֶחָד** את הכף וכסויה החזיק אוהבו/קרובו של המקטיר, שעליו למדנו בפרק הקודם שהיה שופך את הקטורת מהבזז לתוך חופניו של מקטיר הקטורת. **וּבְרָכּוֹ אֶת הָעֵם** ולאחר שהניחו את הכלים שבידם, כל הכהנים היו מברכים את העם **בְּרָכָה אַחַת** היינו ברכת כהנים, ונקראת ברכה אחת לפי שלא היו עונים אמן בין פסוק לפסוק **אֶלָּא שְׂפַמְדִּינָהּ** בשאר המקומות שמחוץ לבית המקדש **אוֹמְרִים אוֹתָהּ שְׁלֹשׁ בְּרָכוֹת** כלומר כשהיו הכהנים מברכים ברכת כהנים מחוץ לבית המקדש, הם היו עושים הפסקה בין פסוק לפסוק, ואחרי כל פסוק עונים העם אמן, ולכן זה נחשב שהכהנים מברכים שלוש ברכות, **וּבְמִקְדָּשׁ אוֹמְרִים בְּרָכָה אַחַת** היינו שאומרים הכהנים את כל הפסוקים של ברכת כהנים ברצף ללא הפסקה ואין העם עונים אמן אחרי כל פסוק, לפי שאין עונים אמן במקדש, ולכן במקדש ברכת כהנים נחשבת לברכה אחת, אולם כשסיימו הכהנים לומר את הפסוקים במקדש היו העם עונים אחריהם "ברוך ה' אלוקי ישראל מן העולם ועד העולם". **בְּמִקְדָּשׁ הָיוּ אוֹמְרִים אֶת הַשֵּׁם** שם ה' המפורש **כְּכַתְּבוּ בְיוֹד ה"א**, **וּבְמִדְיָנָה** בשאר המקומות שמחוץ לבית המקדש מזכירים את שם ה' **בְּכַנּוּיוֹ** באל"ף דל"ת כמו שאנו נוהגים כיום, וזאת כיון שאין מזכירים את שם ה' ככתבו אלא במקדש בלבד. **בְּמִדְיָנָה הַכֹּהֲנִים נוֹשְׂאִים אֶת כַּפֵּיהֶם** בברכת כהנים, **יְדֵיהֶם פְּנֹגָד כְּתֻבֹתֵיהֶם** היינו שהם מרימים את כפיהם עד כנגד כתפיהם, **וּבְמִקְדָּשׁ** הואיל ובמקדש ברכו הכהנים את העם בשם המפורש והשכינה נמצאת למעלה מקשרי אצבעותיהם, היו הכהנים מרימים את ידיהם בשעת הברכה **עַל גְּבִי רִאשֵׁיהֶן** היינו למעלה מראשיהם **חוּץ מִכֵּהֶן גְּדוֹל** שלא היה מרים את ידיו מעל לראשו, לפי **שְׂאִינוֹ מִגְּבִיָּהּ אֶת יָדָיו לְמַעַל מִן הַצִּיץ** שהיה על מצחו, לפי שעל הציץ היה כתוב שם ה'. **רַבִּי יְהוּדָה** חולק ו... **אוֹמֵר: אִף כֵּהֶן גְּדוֹל מִגְּבִיָּהּ אֶת יָדָיו לְמַעַל מִן הַצִּיץ, שְׂנַאֲמַר (ויקרא ט, כב) "וַיִּשָּׂא אֶהָרֶן אֶת-יָדוֹ אֶל-הָעֵם וַיְבָרְכֵם"** ופירשו שברכס ברכת כהנים, נמצא שנשיאת הכפיים נאמרה בעיקר בכהן הגדול וממנו למדים לשאר הכהנים, שנאמר: "הוא ובניו כל הימים", דהיינו שכמו שהכהן הגדול נושא את כפיו, כך בניו הכהנים גם נושאים את כפיהם, ומכאן למדים שכל הכהנים כולל הכהן הגדול מרימים את ידיהם למעלה מראשיהם בשעה שהם נושאים כפיים ומברכים את העם בברכת הכהנים.

באו ועמדו- לאחר שברכו וקראו ועשו העבודות האמורות לעיל, באו למעלות האולם.

עמדו הראשונים- אלו החמשה כהנים שבידם חמשה כלים כו'.

וברכו את העם ברכה אחת- והן שלושה פסוקים של ברכת כהנים, יברכך, יאר, ישא. וקרי להו ברכה אחת, לפי שלא היו עונים אחריהן אמן בין פסוק לפסוק כדרך שעושים בגבולים.

את השם ככתבו- ביר"ד ה"א.

ובמדינה בכינויו- באל"ף דל"ת. שאין מזכירין את השם ככתבו אלא במקדש בלבד, שנאמר (שמות כ') "בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך", סרסוהו ודרשהו, בכל המקום אשר אבוא אליך וברכתיך, דהיינו במקדש, שם אזכיר את שמי.

כנגד כתפותיהם- לפי שצריכים נשיאת כפיים, דכתיב "וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם", וכתוב (דברים י"ח) "הוא ובניו כל הימים", מה הוא בנשיאות כפיים, אף בניו בנשיאות כפיים כל הימים.

ובמקדש- שמברכים את העם בשם המפורש, ושכינה למעלה מקשרי אצבעותיהם, מגביהים ידיהם למעלה מראשיהם.

שאין מגביה ידיו למעלה מן הציץ- מפני שהשם כתוב בו.

רבי יהודה אומר כו'- ואין הלכה כרבי יהודה.